

மொழியும் மனித நேயமும்

எஸ்.ஜி. புஞ்சிஹேவா

மொழியும் மனித நேயமும்

எஸ்.ஜி. புஞ்சிஹேவா

ISBN : 978-955-1655-82-2

ISBN : 978-955-1655-82-2

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

மொழியும் மனித நேயமும்

சிங்கள மூலம்:
சட்டத்தரணி
எஸ்.ஐ. புஞ்சிஹேவா

தமிழாக்கம்:
எஸ். சீவகுருநாதன்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

மொழியும் மனித நேயமும்

முதற்பதிப்பு: செப்டெம்பர் 2011

ISBN: 978-955-1655-82-2

அச்சுப் பதிப்பு: க்ளோப் பிரின்டிங் வேர்க்ஸ், +94(11)2689259

வெளியீடு: மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

மாற்றுக்கொள்கை நிலையமென்பது சுயாதீன, அரசியல் கட்சி பேதமற்ற அமைப்பாகும் அது பிரதானமாக அரசாங்கம், முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் அதனுடன் இணைந்த முரண்பாடுகள் பால் அவதானம் செலுத்தும். பொது மக்களின் கொள்கை தொடர்பான சம்பாஷனைக்கு சிவில் சமூகத்தின் நேரடி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதாலும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மிகுந்த நம்பிக்கை காரணமாகவும் 1996 இல் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. பொது மக்களின் கொள்கை விமர்சன ரீதியாக விமர்சிக்கப்படல், மாற்று வழிகளை இனங்காணல், அதை விரிவாக்கல் தொடர்பான ஆய்வு, அழுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்காக மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

விலாசம் : 24/2, 28வது ஒழுங்கை,
ப்ளவர் வீதி, கொழும்பு - 07

தொலைபேசி : +94(11) 2565304/5/6

ஃபக்ஸ் : +94(11) 4714460

இணையதளம் : www.cpalanka.org

மின் அஞ்சல் : info@cpalanka.org

முன்னுரை

தமிழ் மொழிக்கு உரித்தான கௌரவத்தை வழங்காத எமது பழக்க தோஷம் காரணமாகவே நாம் முப்பது ஆண்டுகால துன்பியல் போரை எதிர்நோக்கினோம். ஆரம்பத்தில் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் என்பவற்றை அரசு அடக்கியொடுக்கியமையால் பிரச்சினைக்கான தீர்வு வெடி மருந்துகளிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் எமது நாட்டின் அனைத்து இனங்களுக்கும் உரித்தான மனித, பௌதீக அறிவுசார் வளங்களை அசாதாரணமான முறையில் அழித்துக் கொண்டோம். இவை அனைத்தையும் விட எமது மனிதத்துவத்தையும் மனித நேயத்தையும் நாம் அழித்துக்கொண்டோம்.

யுத்தம் முடிவடைந்துவிட்டது ஆனால், யுத்தம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் நிறுத்தப் படவில்லை. எனவே, இப்போதாவது மேற்படி காரணிகளை இல்லாதொழிப்பதற்கு அவசியமான புத்தி எமக்குக் கிட்ட வேண்டும். அதன் அடிப்படை நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய வகையில் சிங்களம் தமிழ் ஆகிய மொழிகளுக்கு சமநீதி கிடைத்தல் வேண்டும். அதற்கு இச்சிறு நூல் உதவிக்கரமாக அமைதல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இந்த நூலைத் தயாரிப்பதற்கு என்னைத் தூண்டிய மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் சமூகப் பங்களிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டப் பிரிவின் திருவாளர் லயனல் குருகே அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகும்.

எஸ்.ஜி. புஞ்சிஹேவா

உள்ளடக்கம்

மொழியும் மனித நேயமும்	7
ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி	11
நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருக்கும் பழக்கமும் அதன் வரலாறும்	23
டொனமூர் அறிக்கை கண்ட அநீதியான கவனிப்பு	31
கண்டி உடன்படிக்கை (1815 மார்ச் 2)	33
அடிப்படை உரிமைகள்	36
அரசு கரும மொழிகள்	38
நீதி மன்றங்களின் மொழிகள்	46
அரசு கரும மொழியின் அமுலாக்கம்	48
அரசுகரும மொழிகள் கொள்கையை அமுலாக்குவதற்கு வெளியிடப் பட்டுள்ள சில சுற்றறிக்கைகள்	53
அரசு கரும மொழிகள் கொள்கையை செயற்படுத்துவற்கான அமைச்சு	58
நீதவான் நீதிமன்றமொன்றிலிருந்து நிவாரணத்தைக் கோரல்	68
மனித உரிமைப் பிரகடனமும் மொழியும்	71

பகுதி 1

மொழியும் மனித நேயமும்

“அம்மா” என்பது நாம் கேள்விப்பட்ட மிக இனிமையான சொல். எந்த மொழியைப் பிரயோகித்தாலும் அம்மொழியைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு இது மிக இனிமையான சொல். இச்சொல் ஏன் இவ்வளவு இனிமையானது? எம்மீது பாசம் கொள்வதன் மூலம் எம்முன் இருக்கும் பாசத்தின் விதை வளர்ந்து ஒரு புவாகமலர்கின்றது. இவ்வாறாக மலரும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் இனிமையானது. இவ்வொவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் நாம் குணமடைகின்றோம். அதே சமயம் நாம் கருணையினதும் பேரன்பினதும் சுகத்தை அனுபவிக்கின்றோம் இந்த நல்லுணர்வுகளை நாம் தாயிடமிருந்தே பெறுகின்றோம். மொழியில் பயன்படும் மாதா, தாய், அன்னை ஆகிய சொற்களைவிட அம்மா என்ற சொல் பாசத்தைக் குறிக்கின்றது. இல்லம் என்ற சொல்லை விட வீடு என்ற சொல் பாசத்துக்குரியது. அம்மாவின் தாய்மையோடு இணைந்தே இந்த உணர்வு எமக்கு ஏற்படுகிறது. முதலில் பசிக்கு எமது தாய் பாலூட்டுகிறார். பால் குடித்து நாம் பெற்ற இன்பத்தை நாம் இன்று “அம்மா” “வீடு” என்ற சொல்களால் குறிப்பிடுகிறோம்.

“அம்மா” “வீடு”
என்ற சொற்கள்
மிகவும்
பாசத்திற்
குரியவை. எமது
சகல
உணர்வுகளின்
ஆரம்பம்
தாயாவார்.

எமக்கு
முதலில்
மொழியைக்
கற்பித்தது
எமது தாய்.
உலகத்தில்
மிக
உன்னதமான
நூல்களை
எழுதியவர்களும்
இத்தாயிடம்
இருந்தே
கற்றனர்.
மொழியை
முன்நிலைப்
படுத்தியே நாம்
அனைத்தையும்
பெற்றோம்.
எனவே, எமது
மொழி தாயைப்
போலவே
எமக்கு மிகவும்
நெருக்கமானது.

நாம் நோய்வாய்ப்படும்போது கவலைப்படுவது எமது அன்னை. தாயின் கவலை நாம் குணமாவதற்கு காரணமாக அமைகின்றது. அச்சம் அதிர்ச்சி ஏற்படும்போது பாதுகாப்புக் கருதி தாயை அணைத்துக்கொள்ள நாம் பழகியுள்ளோம். உணவு, பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் என்பவற்றைப் போலவே கல்வியையும் நாம் அவரிடமிருந்தே பெற்றுக்கொண்டோம். தாய் எமது முதல் ஆசிரியராவார். அவர் எமது ஆசிரியத் தாய் என்றால் மிகையாகாது. “அம்மா” என்ற சொல் இல்லாது விடின் ஏதாவது ஒரு சொல்லை பயிற்றுவிப்பதற்கு அச்சொல்லை எமது தாய் ஆயிரம் தடவை உச்சரித்துப் பழக்கியிருப்பாள். ஏனைய சொற்களையும் நாம் அவ்வாறே கற்றோம். சேக்ஷ்பியர், காளிதாசன், மற்றும் மகா கவி பாரதி போன்ற மாபெரும் எழுத்தாளர்கள் இவ்வாறு தாயிடம் கற்றே உருவாக்கப்பட்டனர். இப்படியாக நாம் கற்ற மொழி தாய் மொழியாகும். இம்மொழி காரணமாக நாம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மனிதர்களாக மாறிவிட்டோம்.

எமது மொழி எமது தாயைப் போன்றது. நாம் பெற்ற அனைத்தும் மொழியை முதன்மைப் படுத்திப் பெற்றவையே. எனவே நாம் பெற வேண்டிய அனைத்தும் இம்மொழி மூலமே

எடுத்துக்கூறப்படுகிறது. நாம் மொழியுடன் பிறந்து வளர்ந்தோம். அனைத்தையும் எமக்கு மொழியே கூறுகின்றது. எமது மனிதத்துவத்தை நாம் மொழியின் மூலமே வெளிப்படுத்துகின்றோம். எமது மனிதத்துவத்தின் பொதுத்தன்மை மொழி மூலம் வேறுபடுவதாகப் பட்டால், மற்றையவரின் மொழியை நாம் கௌரவிக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவருடைய மனிதப் பண்புகளை நாம் மொழி மூலம் மாற்றியமைக்க முடியாது. அப்போது தான் மனித மாண்பு பிரகடனப் படுத்தப்பட முடியும். வேற்று மொழியைப் பேசுவதன் மூலமும் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் தனிநபர் என்ற வகையில் பெற்ற உரிமை காரணமாகவே கௌரவத்திற்குப் பாத்திர மாகின்றார். மேற்படி உரிமையை கௌரவிப்பதன் மூலம் பெறும் மகிழ்ச்சி மற்றையவரின் உரிமையாகும். இத்தகையதொரு சூழலிலேயே சமாதானத்தையும் சுபீட்சத்தையும் அனைவரும் பெற முடியும்.

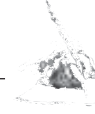
மேற்கண்டவாறு கௌரவிக்கப்படும் உரிமையை இழக்கும் போது குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுவவர் எவ்வாறு உணர்வார்? தனது தாயை, தனது ஆத்மாவை, தான் மனிதன் என்பதை புறக்கணிப்பதாகவே உணர்வார்.

மொழியைக்
கௌரவிப்பதன்
மூலம் அவர்
கௌரவிக்கப்
படுகிறார்.
ஒருவரின்
மொழியைத்
தாழ்த்துவதால்
அவர்
தாழ்த்தப்படுகிறார்.

மொழியை
அடிப்படையாகக்
கொண்டு
மேற்கொள்ளப்பட்ட
பாகுபாடு
காட்டல்
காரணமாக
நாம் 30
ஆண்டுகால
யுத்தத்தை
எதிர்கொண்டோம்.
யுத்தம் இன்று
நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.
ஆனால்,
எத்தரப்பும்
வெற்றி
கொள்ளவில்லை.
மொழிகளை
கௌரவிப்பதால்
இரு
தரப்பினரும்
வெற்றிகொள்ள
முடியும்.

இவ்வாறு கௌரவிக்கப்பட வேண்டிய உரிமையை இழக்கும் போது அம்மொழியைப் பேசும் நபர் அதை எவ்வாறு உணர்வார்?, தனது தாய், தனது ஆத்மா, தான் மனிதன் என்பன கவனத்திற் கொள்ளப்பட வில்லை என்றே உணர்கின்றார். அந்நபருக்கு இடையீறு தடை ஏற்படும் போது அவரது உணர்வுலகம் குழப்பமடைகிறது. மனம் நொந்து போகிறது. கோபமும் பகைமை உணர்வும் ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட சனசமூகம்பல ஆண்டுகளாக (இன்று வரை) இம்மொழிவேதனைக்குத்தள்ளப்படுவதால் பிரச்சினையைத் தீர்பதற்கு வெடி மருந்திடம் ஒப்படைத்தல் ஆச்சரியமானதல்லவா? மொழிப் பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்டு 30 ஆண்டுகால யுத்தத்தை நாம் இவ்வாறாகவே எதிர்நோக்கினோம். இன்று யுத்தம் இல்லை என்பது உண்மை. ஆனால் எவரும் அதில் வெற்றியடையவில்லை. மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாம் வெற்றியை அடைய வேண்டும். தொடர்ந்தும் நிர்வாக நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் காரணமாக தமிழ் அல்லது சிங்கள மொழிக்கு பாகுபாடு காட்டப்பட்டால், அது மேலும் வெடிமருந்து சேகரிப்பதற்கு ஒப்பாகும். நிர்வாக அல்லது நிறைவேற்று நடவடிக்கை கவனிக்கப்படாமை தொடருமானால் வெடி மருந்து சேகரிப்பதற்கு அது சமமாகும்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி

எம்மொழி மூலம் ஆட்சி நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி 1815 கண்டி ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவ்வாறு குறிப்பிடப்படாமை ஆட்சி மொழி இயல்பாகவே ஆங்கிலமாக அமையும் என்பதை இரு தரப்பினரும் அமைதியாக ஏற்றுக்கொண்டனர். தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் சிங்களமும் ஆங்கிலமும் பாவிக்கப்பட்டாலும் அரசு கரும மொழி ஆங்கிலமாகவே அமைந்தது. மக்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ஆங்கில மொழியில் இடம்பெற்றன. பிறப்புச் சான்றிதழ், கல்விச் சான்றிதழ், திருமணச் சான்றிதழ், மரணச் சான்றிதழ் என்பனவும் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டன. சொத்துக்கள், காணி, இயற்கை வளங்கள் மாத்திரமல்லாது மனித வாழ்வு முழுவதும் ஆங்கில மொழியிலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டது.

இலங்கை நிலப்பிரபுக்களின் கொடூரமான ஆட்சியை மாற்றியமைக்க ஆங்கில ஆட்சியாளர் உடன்பட்டாலும் காலஞ் செல்லச் செல்ல ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை அடைய

ஆங்கிலேயருக்கு
நாம்
அடிமையாகிய
பின்னர் பிறப்பு
முதல் இறப்பு
வரையிலான
சகல
நடவடிக்கைகளும்
ஆங்கிலத்திலேயே
நிகழ்ந்தன.

1948 இல் எமக்கு
 ஓரளவு
 சுதந்திரம்
 கிடைத்தது.
 அன்று வரை
 எமது நாட்டின்
 அரசகரும
 மொழி
 ஆங்கிலமாகத்
 திகழ்ந்தது.
 சுதந்திரத்தின்
 பின்னர்
 ஆங்கிலத்தி
 லிருந்து
 விடுபட்டு
 இலங்கையின்
 அரசகரும
 மொழிகளாக
 சிங்களமும்
 தமிழும்
 அமுலாக்கப்
 பட்டிருக்க
 வேண்டும்.
 அவ்வாறு
 நடைபெற்றதா?

வேண்டும் என்பது பொது மக்களின் கருத்தாக அமைந்தது. அன்று ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியும் ஆதிக்கமும் இலங்கையின் சகல துறைகளிலும் பரந்து விரிந்தது. அவை பின்வருமாறு:

	1948 க்கு முன்னர்	1948 க்கு பின்னர்
அரச கரும மொழி	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம், சிங்களம்
நிர்வாக மொழி	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம், சிங்களம்
நிறைவேற்றுத் துறை	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம், சிங்களம்
சட்டத்துறை	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்
உயர்கல்வி	ஆங்கிலம்	சிங்களம்
முப்படைகளின் நிர்வாகம்	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம், சிங்களம்
பொலிஸ் துறை	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்

கோல்புறாக் ஆணைக்குழு அறிக்கைக்கு அமைய 1831 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையின் ஆட்சி அதிகாரம் ஓர் மையத்திலிருந்து அமுலாக்கப்பட்டது. எனவே, முழு இலங்கையிலும் ஆங்கிலமொழி ஊடாகவே நிர்வாகம் தொடங்கியது. ஆங்கிலம் ஒரே அரச கரும மொழியாகத் திகழ்ந்தது. சிங்களமும் தமிழும் அரசாங்கத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு கிராமங்களுக்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டது. நிர்வாக வசதிக்காகவே இவ்வாறு நடத்தப்பட்டது. எனவும் கூறப்பட்டது. 1948 வரை சுமார் 117 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலேயர் காரணமாகவும் ஆங்கில மொழி காரணமாகவும் அம்மொழியின் ஆதிபத்தியம் காரணமாகவும் உள்நாட்டவர் களுக்குக் கிடைத்த நன்மைகளைவிட இழந்தவை அதிகம். மொழி மீதான கவனிப்புப் பற்றிய மனப்பாங்கு இங்கு முக்கிய இடத்தை வகித்தது. ஆங்கிலம் கற்ற சிங்கள தமிழ் உள்நாட்டு வாசிகளே நிர்வாகத்தில் இணைந்துகொள்ளப் பட்டனர். அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஆங்கிலம் இலகுவாக இருந்தபடியால் அரசியலில் இருந்தும் சிங்களமும் தமிழும் புறக்கணிக்கப் பட்டன. கோல்புறாக் ஆணைக்குழு அறிக்கையின் பின்னர் நிறைவேற்றுத்துறையும் சட்டவாக்கத் துறையும் ஆங்கிலத்திலேயே செயற்பட்டன. அரச சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள்

ஆங்கில
 ஆதிபத்திய
 த்திலிருந்து
 விடுபட்டாலும்
 ஆங்கில
 மொழியின்
 ஆதிக்கத்திலிருந்து
 விடுபட்டாலும்
 ஆங்கில
 மோகத்திலிருந்து
 விடுபட
 முடியவில்லை.
 எனவே
 சிங்களமும்
 தமிழும்
 புறக்கணிக்கப்
 பட்டன.

அரச சட்ட சபையில் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் உரையாற்ற முடியும் என்ற பிரேரணை நிறைவேறிய போதும் அது எப்போதாகிலும் ஒரு முறையே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது.

ஆங்கிலத்திலேயே இடம்பெற்றன. 1932 இல் மாத்தறை அரச சட்ட சபை உறுப்பினர் புதிய யோசனையொன்றை முன்வைத்தார். “நிலையியற் கட்டளைச் சட்டத்தின் 105 வது வாசகத்தின் படி சபை நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலத்தில் இடம்பெற வேண்டிய அதே வேளை ஓர் சட்டசபை உறுப்பினர் சபையின் அங்கீகாரத்துடன் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் உரையாற்ற முடியும்.”

இது தொடர்பாக ஆராய்வதற்கென அமைக்கப் பட்ட குழு மேற்படி யோசனையை நிராகரித்தது ஆனால், இரண்டாம் வாசிப்பின் போது அதிகப் படியான வாக்குகளால் இது அங்கீகரிக்கப் பட்டது. ஆனால், சிங்கள அல்லது தமிழ் அரச சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் இச்சட்ட ஏற்பாடுகளை மிக அபூர்வமாகவே பயன்படுத்தினர். திரு. ஜி.கே. டப்ளியூ. பெரேரா 1932 இல் முன்வைத்த பின்வரும் யோசனைகள் 80 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்றைக்கும் பொருத்தமானவையாகும்.

“சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழிகளில் உயர்மட்ட அறிவு இல்லாத எவரும் எதிர்காலத்தில் சிவில் சேவைக்கு அல்லது எழுதுவினைஞர் சேவைக்கு நியமனம் பெறக்கூடாது.”

“சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழிகளில் தேர்ச்சி பெறாத சிவில் சேவை அல்லது எழுதுவினைஞர்

சேவை உத்தியோகத்தர்களுக்குப் பதவி உயர்வு வழங்கப்படக்கூடாது.”

“சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழியில் வழக்கு விசாரணைகளை மேற்கொள்ள முடியாத அறிக்கையிட முடியாத எவரும் பொலிஸ் நீதி மன்றத்திலோ அதைவிட உயர்மட்ட நீதி மன்றத்திலோ நீதவான்களாகக் கடமையாற்றக் கூடாது.”

“சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் வழக்கு விசாரணைகளில் பங்குபற்ற சட்டத்தரணிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும்.”

இப்பிரேரணைகளை செயலாளர் நாயகத்திற்கும் சட்டமா அதிபருக்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் 1935 இல் அரச சட்டசபை கலைக்கப்பட்டது. எனவே இப்பிரச்சினை கைவிடப்பட்டது. இன்றும் நிலவும் தட்டிக்கழிக்கும்கலை அன்றிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1936 இல் புதிய அரச சட்ட சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. அன்று அவிசாவலை உறுப்பின ராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட திரு. பிலிப்குணவர்தன அடுத்து சிங்கள தமிழ் மொழிப் பாவனையின் முக்கியத்துவம் குறித்து குரலெழுப்பினார். அவர் முன்வைத்த யோசனை பின்வருமாறு:

சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் தேர்ச்சி சாதேசிய மொழிகளில் அரச நடவடிக்கைகளையும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என பிரேரணைகள் அங்கீகரிக்கப் பட்ட போதிலும் அவை தட்டிக்கழிக்கப்பட்டன.

நகர சபை
நீதிமன்றங்கள்
மற்றும் பொலிஸ்
நீதிமன்றங்கள்
தமது
நடவடிக்கைகளை
மேற்கொள்ளும்
போது, சுய
பாஷைகளிலேயே
மேற்கொள்ள
வேண்டும், என்ற
பிரேரணை 1939
இல்
அங்கீகரிக்கப்பட்டு
அமுலாக்கப்
பட்டன.

“நீதிமன்றங்களில், கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கும் அதற்கு வழங்கப்படும் விடைகளில் ஏற்படும் தவறுகள் காரணமாக மக்கள் எதிர்நோக்கும் கஷ்டங்கள் அநீதிகள் என்பவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு இலங்கையின் நகர சபை நீதிமன்றங்களினதும் பொலிஸ் நீதிமன்றங்களினதும் நடவடிக்கைகள் சுயபாஷைகளில் இடம்பெற வேண்டும்.” (1937)

இது சட்டச் செயலாளருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது அதற்கு எதிர்ப்புத்தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் இது நடைமுறைக்கு வரவேண்டும் என்றே அரசு சட்ட சபையில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் திரு. பிலிப் குணவர்தன மற்றும் மொரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். அதாவது:

“பொலிஸ் நிலையங்களில் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகள், ஆங்கில மொழியில் பதியப் படுவதால் பாரதாரமான அநீதிகளும் தவறுகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஆங்கில மொழியையோ சுய பாஷைகளையோ சரியாக அறியாத பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களே இம்முறைப்பாடுகளைப் பதிவு செய்கின்றனர். பொலிஸ் நிலையங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் முறைப்பாடுகள் அவை செய்யப்படும் மொழியிலேயே பதியப்பட வேண்டும். இப்பிரேரணை 1939.02.09 ஆம் திகதி

அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சுயபாஷைகள் பற்றிய மூன்றாவது முயற்சியை அன்றைய களனித் தொகுதியின் உறுப்பினர் திரு. ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1943.06.22 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணை பின்வருமாறு:

“சிங்கள மொழியை நியாயமான கால எல்லையுள் அரசு கரும மொழியாகக் குவதற்கு நிலவும் எதிர்ப்பு காரணமாக பின்வரும் பிரேரணை முன்வைக்கப்பட்டது.

- * பாடசாலைகளின் போதனா மொழி சிங்கள மொழியாக அமைய வேண்டும்.
- * சகல அரசு பரீட்சைகளுக்கும் சிங்கள மொழி கட்டாய பாடமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- * அரசு சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள் சிங்கள மொழியிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என சட்டமாக்கப்பட வேண்டும்.
- * வேறு மொழிகளிலிருந்து சிங்கள மொழிக்கு நூல்களை மொழி பெயர்ப்பதற்கும் நூல்களைத் தெரிவு செய்வதற்கும் ஓர் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
- * ஆங்கில மொழியிலிருந்து சிங்கள மொழிக்கு நிலைமாவதுவதற்கு ஓர் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

1944 ல்
மற்றுமொரு
பிரேரணை
அங்கீகரிக்கப்
பட்டது,
அதாவது, அரசு
சட்ட சபையின்
நடவடிக்கைகளும்
பாடசாலைகளின்
போதனை
மொழியும்
சுயபாஷைகளில்
இடம்பெற
வேண்டும்.

சிங்களமும் தமிழும் அரச கரும மொழிகளாயிருத்தல் வேண்டும் என்ற பிரேரணை 1944.05.04 ஆம் திகதி அரச சட்ட சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது

இங்கு “சிங்கள மொழி” என்பதற்குப் பதிலாக “தாய்மொழி” என அமைய வேண்டும் என்ற திருத்தம் திரு.சீ.டப்ளியு. கன்னங்கர அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. சிங்கள மொழி என்ற சொல்லுடன் தமிழ் மொழி என்ற சொல்லும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற திரு. வீ. நல்லையா கொண்டு வந்த திருத்தத்தை அரச சட்ட சபை அங்கீகரித்தது. திருத்தப் பிரேரணை 1944.05.04 ஆம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிலிப் குணவர்தன, ஜே.ஆர்.ஜயவர்தன மற்றும் அரச சட்ட சபைச் செயலாளர் ஆகிய மூவரைக் கொண்ட தெரிவுக்குழு பின்வருமாறு பிரேரித்தது:

- * சிங்களமும் தமிழும் அரச கரும மொழிகளாக வேண்டும்.
பின்னர், அரச சட்ட சபை பின்வரும் பிரேரணைகளை அங்கீகரித்தது. (1945)
- * ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் தாய் மொழியிலேயே போதிக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட வேண்டும்.
- * ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்குப் பின்னைய பாடசாலைகளில் போதனை மொழி ஆங்கிலமும் சிங்களமும் அல்லது

ஆங்கிலமும் தமிழும் அல்லது இரு மொழிகளாக அமைய வேண்டும்.

இது தொடர்பாக, பின்னர் திரு.ஜே.ஆர். ஜயவர்தன கொண்டு வந்த பிரேரணை தோல்வி அடைந்தது. அதாவது:

“சகல பாடசாலைகளிலும் போதனை மொழிதாய் மொழியாகவே இருத்தல் வேண்டும்”.

ஆங்கில மொழி மாத்திரம் அரச கரும மொழியாக அமைவதையிட்டு தொடர்ச்சியான எதிர்ப்பு நிலவியதை இது வரை சுட்டிக்காட்டிய உதாரணங்கள் மூலம் அறிய முடியும். சிங்கள, தமிழ் மொழிகள் பற்றிய சாதகமான மக்கள் அபிப்பிராயம் நிலவியதையும் நாம் காண முடியும். ஆனால் சிங்கள- தமிழ் அரசியல்வாதிகள் ஆங்கிலத்திலேயே செயற்பட்டமையினால் அது “நிரந்தர இணைப்பு மொழியாக” மாறியது. இந்த அரசியல் பின்னணியில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய எந்த மொழி மீதும் பற்று இல்லாத நபர்களே உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், சிங்கள - தமிழ் தரப்பினரிடையே இனவாதம் உருவாகும் கருவியாக மொழி பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆங்கிலம் தொடர்ந்தும் அரச கரும மொழியாக நீடிப்பதை எதிர்த்து தொடர்ச்சியான போராட்டம் ஏற்பட்டமையால் இடையிடையே பல யோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஆங்கிலம் தொடர்ந்தும் இணைப்பு மொழியாகத் தனது அந்தஸ்தை பேணியுள்ளது.

1948 இல் வரையறுக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பெற போராட்டம் நடத்தியோர் யார்? சிங்கள தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களே போராட்டம் நடத்தினர். ஆனால் முன்னர் ஆங்கிலத்திற்கு இருந்த இடம் சிங்களத்திற்கு உரித்தானது. தமிழ் மொழி மறக்கப்பட்டது.

மேற் குறிப்பிட்ட பல நடவடிக்கைகள் ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்தும், ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும், விடுதலை பெறுவதற்கு உதவின. சுதந்திரத்தை அர்த்த புஷ்டியாக்கும் வகையில் 1948இல் எமக்கு அரசியல் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அது மேலோட்டமான மாற்றமே யொழிய உள்ளார்ந்த மாற்றம் அல்ல என்பது இன்றும் தெளிவாகின்றது. எவ்வாறாயினும் இச்சுதந்திரத்தை வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டோர் யார்? சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களே இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். “சுயராஜ்யம் பற்றிய எண்ணக்கரு அவர்களிடம் காணப்பட்டது. இதன் பெறுபேறாக 1948 இல் வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அதனைப் பூர்த்தி செய்யும் பொறுப்பு சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது. ஆனால், ஒரு துரதிர்ஷ்ட வசமான நிகழ்வு ஏற்பட்டது. சிங்களம் தமிழ் மொழிகளில் ஆட்சி இடம்பெற வேண்டும் என்பதை மறந்து பெரும்பான்மை அதிகாரத்தைப் பெற்ற சிங்கள மக்கள் அனைத்து அதிகாரங்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இதற்கு அமைய சிங்களம் - தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுக்குப் பதிலாக சிங்களம் மாத்திரம். அரசு கரும மொழியாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்து முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது. 1948க்கு முன்னர் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ்

ஆங்கிலத்திற்கு இருந்த அந்தஸ்தையும் அதிகாரத்தையும் சிங்கள மொழிக்கு சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டது. எனவே, 1956 இன் 33ம் இலக்கச் சட்டத்தின் மூலம் சிங்கள மொழி அரசு கரும மொழியாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அன்று, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கும் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்திற்கும் எதிராக சிங்களத் தலைவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து போராடிய தமிழ் முஸ்லிம் தலைவர்கள் இப்பாகுபாடு காரணமாக பெரிதும் மனவேதனை அடைந்தனர். சிங்களத் தலைவர்களின் நன்றியில்லாத தன்மை குறித்து தமிழ் முஸ்லிம் தலைவர்கள் விரக்தி அடைந்தனர்.

உண்மையில் சிங்களமும் தமிழும் அரசு கரும மொழிகளாக சட்டமாக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். இது அன்று நடைமுறைப்படுத்தாமையின் பாதிப்புகளை இன்றும் நாம் அனுபவித்து வருகின்றோம். சிங்கள மொழியை சட்டத்தால் அரசு கரும மொழியாக்கினாலும் தொடர்ந்தும் பல ஆண்டுகள் ஆங்கில மொழிக்கு அடிமையாகவே இருக்க நேர்ந்தது. சிங்கள மொழி மீது சுமத்தப்பட்ட அதே ஆதிக்கம் சிங்கள மொழிக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரம் கிடைத்ததும் தமிழ் மொழி மீது செலுத்தும் ஆதிக்கமாக மாறியது. இன்றும் இப்பிரச்சினை தொடர்கிறது.

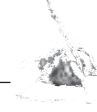
இவ்வாறு தமிழை மறந்ததன் காரணமாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே ஏற்பட்ட மனவேதனையை அகற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்காமையே இன்னும் எஞ்சியுள்ள பிரச்சினையாகும்.

எவ்வளவு சட்ட
திட்டங்கள்
பிரமாணங்கள்,
விதிகள்,
சுற்றறிக்கைகள்
இருந்தாலும்
தவறைத்
திருத்தும்
விருப்பமும்
உணர்வும்
இல்லாவிட்டால்
தேசிய ஒற்றுமை
எவ்வாறு
உருவாக
முடியும்.

எவ்வளவு சட்டங்கள், விதிகள், பிரமாணங்கள் சுற்றறிக்கைகள் இருந்தாலும் அவற்றை அமுல்படுத்துவதற்கு அவசியமான விருப்பம், உணர்வு, கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் அவை மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கங்கள் நிறைவேற மாட்டா.

ஒரு தேசிய இனம் என்ற வகையில் இப்பண்பு எமது தேசிய கலாசாரத்தின் ஓர் அம்சமாகத் திகழ வேண்டும். இது இவ்வாறு இடம்பெற வேண்டுமானால், எமது மொழிப்பயன்பாடு, கல்வி, சட்டம், அரசியல் என்பவற்றில் இப்பண்புகள் வேறுபாட்டினை அடைய வேண்டும். இப்பண்புகள் எம்மிடம் இல்லாவிட்டால் மொழிப்பயன்பாட்டின் போது இவ்விமைகள் மீறப்படுவது தவறு என எமக்குப் புரிய மாட்டாது. இப்பயன்பாட்டிற்கு அமைய, அரசு ஆட்சி அவசியமான வளங்களையும் வசதிகளையும் வழங்காமை பாரதூரமான தவறாகும். இவ்வாறு நடைபெறுவது ஓர் ஒடுக்குமுறை எனப் பொருட்படுத்தாவிட்டால் அத்தகைய சமூகத்தில் தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்க முடியுமா?

நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருக்கும் பழக்கமும் அதன் வரலாறும்

டொனமூர் ஆணைக்குழு அறிக்கை (1945)
இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது.

“ஒரு சிறுபான்மை இனத்திற்கு எதிராக ஏதாவது அநீதி ஏற்படுமாயின் நிர்வாக நடைமுறைகள் மூலமே அது இடம்பெறும். ஏனெனில் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் இலகுவாக அம்பலத்திற்கு வரமாட்டாது.”

இக்கருத்து நிலவியமையாலேயே 1947 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில் பின்வரும் 29(2) உறுப்புரைகள் அரசியலமைப்பு வரைஞர்களால் உள்ளடக்கப்பட்டன.

29(2) எந்தவொரு சட்டமும்:

- (அ) ஏதேனும் ஒரு மதத்தின் சுதந்திரமான செயற்பாட்டைத் தடுக்காது அல்லது மட்டுப்படுத்தாது; அல்லது
- (ஆ) ஏதேனும் சமூகங்கள் அல்லது மதங்களைச் சார்ந்த நபர்களை

நிறைவேற்று
அல்லது நிர்வாக
செயல்களினால்
ஏற்படும்
அநியாயங்கள்
இலகுவில் வெளி
வர மாட்டாது.
1947

“எந்தவொரு இனத்திற்கோ அல்லது மதத்திற்கோ குறைத்து அல்லது கூட்டி நன்மை கிடைக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்ற முடியாது” என 29(2) அரசியலமைப்பு உறுப்புரை குறிப்பிடுகிறது.

உட்படுத்தாத தடை அல்லது மட்டுப்படுத்தல்களுக்கு வேறு ஏதேனும் சமூகத்தை அல்லது மதத்தைச் சார்ந்த நபர்களை உட்படுத்தாது; அல்லது

(இ) ஏதேனும் சமூகங்களை அல்லது மதங்களைச் சார்ந்த நபர்களுக்கு அளிக்கப்படாத ஏதேனும் சிறப்பரிமைகள் அல்லது நன்மைகள் வேறேதேனும் சமூகம் அல்லது மதத்தின் நபர்களுக்கு அளிக்கப்படலாகாது.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் இவ்வாறு கூறினாலும் நடைமுறை வித்தியாசமாகவே அமைந்தது. 1948ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் நிலவிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, இனவாத உணர்வுகளாக மாறின. 1956/33 சட்டத்தின் மூலம் சிங்களம் மாத்திரம் அரசு கரும மொழியாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இத் தவறைத் திருத்துவதற்கு 1958 இல் மற்றுமோர் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அது 1958/28 இன் நியாயமான தமிழ் மொழி பாவனைச் சட்டமாகும் அதன் மூலம் அரசு நடவடிக்கைகளை தமிழ் மொழியில் செயற்படுத்துவதற்கு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

- * அரசு தமிழ் பாடசாலைகளின் போதனா மொழி தமிழாக அமைய வேண்டும். [2 (1)]
- * தமிழர்கள் அரசு சேவையில் சேர்வதற்கான பரீட்சைக்கு தமிழ் மொழியில் தோற்றலாம் [2 (2)]
- * தமிழ் மொழி பேசும் ஒருவர் அரசு நிறுவனம் ஒன்றுடன் தொடர்பு கொள்கையில் தமிழ் மொழியில் தொடர்புகொள்ளும் உரிமை உண்டு (4)
- * வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் அரசு நடவடிக்கைகள் தமிழ் மொழியில் இடம்பெற வேண்டும் (4)

இவ்வாசகங்களுக்கு இனவாதிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததன் காரணமாக இவை வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காயாகவே அமைந்தன. நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களை அமுலாக்காத கலாசாரம் நிலவும்வரை சட்டங்கள், விதிகள், சுற்றறிக்கைகள் என்பவற்றால் எதுவிதப் பயனும் இல்லை. இவ்வுரிமைகளை வழங்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாவிட்டால், அவை மீறப்படுதல் தொடர்பாக தண்டனைகள் அமுலாக்கப்படமாட்டாது.

ஆனால், சிங்கள மொழி மாத்திரம் அரசு கரும மொழியாகும் சட்டம் (1956/33) ஒழுங்காக நடைமுறைப் படுத்தப்படல்

தமிழ் அரச ஊழியர்கள் 3 ஆண்டுகளில் சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற சட்டத்திற்கு எதிராக கோடீஸ்வரன் என்ற அரச ஊழியர் வழக்காடினார்.

1956 இல் சிங்களம் அரச கரும மொழி ஆதல், 1958 இன் தமிழ் மொழி உபயோகச் சட்டம் செயற்படுத்தப் படாமையே ஆகியனவற்றிற்கு இடையே குறிப்பிட்ட கால எல்லையுள் (3 ஆண்டுகள்) சிங்கள மொழித் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை அச்சொட்டாக அமுலாகியது. தேர்ச்சி பெறாதோரின் சம்பளம் இடை நிறுத்தப்பட்டது. இது இலங்கை அரசியலமைப்பை மீறும் செயல் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு, தமிழ் அரச ஊழியரான கோடீஸ்வரன் கொழும்பு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து அதில் வெற்றியும் பெற்றார்.

அரசு மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் முன் சென்று இத்தீர்ப்பிற்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்தது. மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் நிராகரித்தது. எனவே, திரு. கோடீஸ்வரன் இதனை எதிர்த்து கோமறைக் கழகத்திடம் (Privy Council) வழக்குத் தொடர்ந்தார். இவ்வழக்குத் தீர்ப்பிற்கு அமைய அரசியலமைப்பின் 29(2) உறுப்புரை மீறப்பட்டுள்ளதாகத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. இத்தீர்ப்பு 1970 இல் வழங்கப்பட்டது. தமிழ் அரச ஊழியர்களின் மொழி உரிமையை வழங்குவதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் வரலாற்று

ரீதியான ஒரு தவறைப் புரிந்தது. பிரித்தானிய கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து முழுமையாக விடுதலை பெற வேண்டுமானால் கோமறைக் கழகத்திடமிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதே சமயம் எழுச்சியுற்ற சிங்களத் தேசியவாதத்திற்கு ஏற்றவாறு இலங்கை ஒரு குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட வரலாற்றுத் தவறு யாது?

- * 1972 அரசியலமைப்பின் 6ம் உறுப்புரைக்கு அமைய பௌத்த மதம் அரச மதமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.
- * 1972 அரசியலமைப்பின் 7ம் உறுப்புரைக்கு அமைய 1956/33 ஆம் சட்டத்தில் பிரகடனப்படுத்தியவாறு சிங்கள மொழி அரச கரும மொழியாக அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.

இவ் விரண்டு உறுப்புரைகளும் முன்னைய அரசியலமைப்பின் 29(2) ஆம் உறுப்புரைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டன.

இதன் மூலம் ஏனைய மதங்களை வழிபடுவோரினதும், தமிழ் மொழியைப் பேசுவோரினதும்

1972 இல் இலங்கை ஒரு குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் கோடீஸ்வரனுக்கு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மூடி மறைக்கப்பட்டு வரலாற்றுத் தவறு இழைக்கப்பட்டது. சட்ட வடிவில் இருந்த அரச கரும மொழிச் சட்டம் அரசியலமைப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. பௌத்த மதம் அரச மதமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

மொழி
உரிமைக்கான
போராட்டம்
ஆயுதப்
போராட்டமாக
மாறியது.
எனவே, 1989
இல் தமிழ்
மொழியும் அரசு
கரும
மொழியாக
அங்கீகரிக்கப்
பட்டது.

மனம் துன்பப்படவில்லையா? 1966 இல் இரண்டு தமிழ் மொழிவிசேட ஏற்பாடுகள் சட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் 1972 அரசியலமைப்புடன் மேற்படி சட்டங்களின் அமுலாக்கம் கைவிடப்பட்டது. இவ்வாறாக மொழிச் சட்டங்கள் செயற்படாமையுடன் மொழி உரிமைக்கான போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக பரிணமித்தது. இதற்கான தீர்வாகவே 1987 இல் தமிழ் மொழி அரசு கரும மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

ஆனால், தட்டிக்கழிக்கும் செயற்பாடு தொடர்ந்தது. 1991 இல் ஒரு தீர்வாக அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. பின்பு மொழி அமுலாக்கம் அரசியலமைப்பு அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மீண்டும் மொழி அமுலாக்கம் “தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதோடு புதிய வேலைத்திட்டம் ஒன்றும் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

டொனமூர் ஆணைக்குழு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு நிர்வாகரீதியாகவும் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் மூலமும் தமிழ் மொழிக்கு பாகுபாடு காட்டப்படுதல் 2005 வரை இடம்பெற்றமைக்கான சிறந்த சான்றாதாரம் 2005 ஜூன் மாதம் வெளியிடப்பட்ட அரசு கரும

மொழிகள் ஆணைக்குழு அறிக்கையாகும். அது பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

“சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரதேசச் செயலகப் பிரிவுகள் இதுவரை தமிழ் மொழி பேசுவோருக்கு திருப்திகரமான சேவைகளை வழங்கத் தவறி உள்ளன”. (பக்கம் 5)

“சிங்கள மொழி மூலம் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் பிரதேசங்களில் தமிழ் மொழியில் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு தமிழ் மொழி பேசும் பிரஜைகளுக்கு அவசியமான வசதிகளை அரசாங்கம் வழங்கவில்லை. அதே சமயம் மேற்படி பிரஜைகள் தமக்குத் தேவையான அறிக்கைகளை வெளியீடுகளை அல்லது வேறு ஆவணங்களை தமிழில் பெறுவதற்கோ அல்லது அவற்றின் மொழி பெயர்ப்பைப் பெறுவதற்கோ வசதிகள் செய்யப்படவில்லை.

அதே சமயம், அவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படும் ஆவணங்களுக்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளைப் பெறுவதற்கும் அவர்களுக்கு வசதிகள் இல்லை. எனவே தமிழ் மொழி நிர்வாக மொழியாக

சட்டங்கள்
இருந்தாலும்
தட்டிக் கழிக்கும்
கலாசாரம்
தொடர்ந்து
இருந்து
வருகின்றது.
1991 இல் அரசு
கரும மொழிகள்
ஆணைக்குழு
உருவாக்கப்பட்டது.
பாகுபாடுகள்
தொடர்ந்தும்
நிலவ்வதாகவே
ஆணைக்குழு
2005 இல்
கூறியது.

அமைந்துள்ள பிரதேசங்களில் சிங்கள மொழி பேசுபவர்களுக்கு மேற்கூறிய வசதிகள் வழங்கப்படவும் இல்லை. (பக்கம் 5)

இவ்வாறாக நிர்வாக மட்டத்திலும் நிறைவேற்று மட்டத்திலும் ஏற்படும் அநீதிகளை சட்டங்களால் மட்டும் மாற்றியமைக்க முடியாது. எமது நடவடிக்கைகள் மூலமும் சிந்தனை மூலமும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். நாம் அனைத்து மனிதர்கள் மீதும் அன்பு செலுத்துவோமானால் மேற்படி அன்பைப் புரியும் மொழிக்கு ஒலியோ வடிவமோ கிடையாது. சொற்கள் கிடையாது. மொழியை அடக்கு முறையின் ஆயுதமாகவும், பாகுபாடு காட்டுவதற்கான கருவியாகவும் சந்தேகத்தின் உபகரணமாகவும் கொண்டால் நாம் மனிதர்களுக்கும் மனிதத் துவத்திற்கும் பிணக்குகளுக்கும் சிக்கல் களுக்கும் உதவியாகவே அமைவோம். இந் நடத்தைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டிய காலம் கூடுதலாகக் கழிந்துவிட்டது.

தேசிய
மொழிகள்
மற்றும் சமூக
ஒருங்கிணைப்பு
அமைச்சிற்கே
இப்பொறுப்பு
உள்ளது.

பகுதி 11

டொனமூர் அறிக்கை கண்ட அநீதியான கவனிப்பு

இலங்கைக்கு அவசியமான அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கு முன்னோடியாக, மக்களின் யோசனைகளைப் பெறுவதற்கு நியமனம் பெற்ற டொனமூர் ஆணைக்குழு சாட்சிகளைப் பதிவு செய்தது. அதில் இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் சமர்ப்பித்த கருத்துக்கள் இவ்வறிக்கையில் (1945) 41 ஆம் பக்கத்தில் VIII அத்தியாயத்தின் 138 ஆம் பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு சட்டவாக்கத் துறை மூலம் ஏற்படும் அநீதிகளை விட நிர்வாக நிறைவேற்றுத்துறைகள் மூலம் அநீதிகள் ஏற்படுகின்றன அல்லது அவர்களின் உரிமைகள் தட்டிக்கழிக்கப்படுகின்றன”

இக்கருத்துக்களைப் பற்றிய ஆணைக்குழுவின் அபிப்பிராயம் மூலம் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

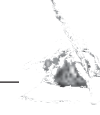
ஏராளமான
சட்டதிட்டங்கள்
இருக்கின்றன.
ஆனால்,
பொறுப்பு
வாய்ந்தவர்கள்
எவற்றையும்
செயற்படுத்த
வில்லை.
அதற்கான
தண்டனையும்
இல்லை.

“சிறுபான்மையினருக்கு ஏதாவது அநீதி ஏற்படுமாயின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மூலமே அவை ஏற்படுகின்றன. ஏனெனில் அவற்றைச் சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்கவோ அம்பலப்படுத்தவோ முடியாது”

சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிலவிய நிலைமையே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவு சட்டங்கள் இருந்தாலும் நிர்வாக நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் காரணமாக மேற்படி பாகுபாடு தொடர்ந்தும் இடம் பெறுகின்றது.

நாறு
ஆண்டுகளுக்கு
முன்னர்
நிலவிய
நிலைமை
அதாவது,
சட்டங்கள்
அமுலாக்கப்
படாமை
இன்றும்
அவ்வாறே
நடைபெற்று
வருகின்றது.

கண்டி உடன்படிக்கை (1815 மார்ச் 2)

இங்கிலாந்து அரசின் சார்பில் ஆளுநர் ரொபர்ட் பிரவுன்றிக்கும் சிங்களக் குடிமக்களின் சார்பில் அதிகாரம்மார்களும், மாவட்ட அரசு அதிபர்களும், நிலப் பிரபுக்களும் கண்டி உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டனர்.

இவ்வுடன்படிக்கைக்கு அமைய அதுவரை நிலவிய தண்டனை முறைகளான கை, கால், காது என்பவற்றை வெட்டுதலும், மரண தண்டனையும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டன.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி ஏற்பட்டது. பிரதேச நிர்வாகம் அரசாங்க அதிபர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

தலைவர்களுக்குக் கனம் பண்ணுதல் அவ்வாறே இருந்த போதிலும், ஆளுநர் உட்பட பிரபுக்கள் முன்னிலையில் விழுந்து வணங்குதல், முழங்காலில் நின்றல் என்பன இரத்துச் செய்யப்பட்டன.

ஆனால் ஒரு தலைவன் பாதையில் பயணம் செய்யும் போது ஏனையோர் பாதையில் ஒதுங்கி

கண்டி
உடன்படிக்கை
மூலம் அதுவரை
நிலவிய 32
வகையான
சித்திரவதைத்
தண்டனை
முறைகள்
இல்லாதொழிக்
கப்பட்டன.
தலைவர்களை
விழுந்து
வணங்குதல்,
அவர்கள்
முன்னிலையில்
முழங்காலில்
நின்றல்
போன்றவை
எஞ்சின.

1818 ஆளுநர் பிரகடனத்தின் மூலம் அரசு நியமனங்களுக்கு பரிசீலகர் வழங்குவது இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. ஆனால் வரி செலுத்துதல் தொடர்ந்தது.

மரியாதை செய்ய வேண்டும்; தலைவர் முன்னிலையில் தமது ஆசனங்களில் இருந்து எழுந்து மரியாதை செய்ய வேண்டும்; என்ற நியதிகள் தொடர்ந்தன.

உடன்படிக்கையில் காணப்பட்ட வேறு விடயங்களோடு மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்தன. இவற்றைப் பொதுமக்கள் மிக விருப்பத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டனர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மிகக் கொடுமான தண்டனை முறைகள் நீக்கப்பட்டமை குறித்து சாதாரண மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

பின்னர் ஆளுநரின் கட்டளைக்கு அமைய 1818.11.21 ம் திகதி விடுக்கப்பட்ட கட்டளைகளுக்கிடையே நியமனங்களின் பொருட்டு அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது தலைவர்களுக்கு கட்டணம் செலுத்துதல், ஆளுநருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் பரிசீலகரை வழங்குதல் தடை செய்யப்பட்டது.

ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு நானாவித வரிகள் செலுத்தப்பட்டன.

இந்த ஆட்சி முறையை மக்கள் விரும்பினார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இவ்விடயங்களைக் குறிப்பிட்டோம். இவ்வாறாக மேற்படி ஆட்சியை

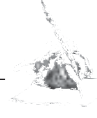
விரும்புகையில் இனவாத உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. மனிதர்கள் என்ற வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிம்மதியான நிலைமையை மக்கள் ஏற்று அங்கீகரித்தனர். அரசன் உட்பட நிலப்பிரபுக்களின் கொடுமான ஆட்சி காரணமாகவே மக்கள் ஓரளவு ஆங்கில ஆட்சியை விரும்பினர்.

இத்தகைய மக்கள் விரும்பத்தக்க ஆட்சியை ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கில மொழி மூலமே நடத்தினர். அவர்கள் மரியாதைக்கு உட்பட்ட அதேவேளை ஆட்சி மொழிக்கும் அதே மரியாதை இயல்பாகவே கிடைத்தது. இன்றும் நிலவும் ஆங்கில மொழி மீதான மோகம் இவ்வாறாகவே ஏற்பட்டது. சிங்கள மொழியைத் தரக் குறைவாகக் கருதவும், அதே சமயம் அன்றும் நடைமுறையில் இருந்த தமிழ் மொழியையும் தரக் குறைவாகக் கருதும் பழக்கமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அன்றைய நிலைமைக்கு அமைய மிகச் சிறந்த நிலைமை ஏற்பட்டமை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் வெளிநாட்டு அடிமைத் தனத்துக்கே அது வழிவகுத்தது. மொழி தொடர்பாக எமக்கு ஏற்பட்ட பயனுறுதியற்ற வழக்கங்கள் பின்னர் வரலாறு மூலமும் உறுதியானது.

இந்நிலையின் கீழ் ஆங்கில மொழிமீது ஒரு மரியாதை ஏற்பட்டது. அவர்களின் மொழிக்கும் அதே மரியாதை செலுத்தப்பட்டது.

அடிப்படை உரிமைகள்

இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் III ஆவது அத்தியாயத்தின் 10, 11, 12, 13 மற்றும் 14 ஆவது உறுப்புரைகளுக்கு அமையவும் IV ஆம் அத்தியாயத்தின் மொழி தொடர்பான உறுப்புரை மூலமும் அடிப்படை உரிமைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அடிப்படை உரிமைகள் என்பன : நிவாரணங்கள் மற்றும் தண்டனைகளுடன் சட்டத்தால் உறுதி செய்யப்பட்ட மனித உரிமைகளாகும். மொழி பற்றிய அடிப்படை உரிமைகள் 12 (2) உறுப்புரையில் பின்வருமாறு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது:

12(2) எந்தவொரு பிரஜையும் இனம், மதம், மொழி, சாதி, ஆண் - பெண் வித்தியாசம், அரசியல் கருத்து அல்லது பிறப்பிடம் என்ற காரணங்களின் நிமித்தம் அல்லது இவற்றுள் எந்தவொரு காரணத்தின் நிமித்தமும் பாகுபாட்டிற்கு அல்லது விசேட சலுகைக்கு உட்படக் கூடாது.

பாகுபாட்டிற்கு அல்லது சிறப்புரிமைக்கு என்பதன் பொருள் : குறைத்தோ அல்லது கூட்டியோ கவனத்திற்கு ஆளாதலாகும். அதாவது, சட்டத்தின் முழுமையான நீதி வழங்கப்படாமையாகும். இத்தகைய வேறுபாடு காட்டல் ஓர் பிரஜைக்கு ஏற்பட வேண்டும். அல்லது அரசு நிறுவனத்தின் மூலமோ ஓர் அரசு உத்தியோகத்தர் மூலமோ இத்தகைய உரிமை மீறல் இடம்பெற வேண்டும்.

அப்போது 12(2) உறுப்புரையின் நிவாரணத்தைப் பெற முடியும்.

(ஆனால், அரசாங்கத்தினதும், நீதிமன்றங்களினதும், உள்ளூராட்சி மன்றங்களினதும் அல்லது கூட்டுத்தாபனங்களினதும் சேவைத் தேவைகளுக்கு இம்மொழி அறிவு மட்டத்தை நியமிப்பது பாகுபாடு காட்டலாகக் கருத முடியாது.)

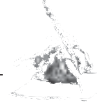
மொழி காரணமாக பொதுச் சேவை நிலையங்களுக்கோ, புனிதத் தலங்களுக்கோ உட்பிரவேசிப்பதைத் தடுக்க முடியாது.

ஓர் அரசு நிறுவனமோ அல்லது அதிகாரியோ மொழி காரணமாக ஓர் பிரஜைக்கு குறைத்தோ கூட்டியோ கவனித்தல் தவறாகும்.

மொழி காரணமாக பாகுபாட்டிற்கு ஆளாகாமையடிப்படை உரிமையாகும். [12(2)] உறுப்புரை.

அரசியல்
அமைப்பின் 18
ஆவது
உறுப்பினரின்
கீழ் தமிழ் மொழி
அரசு
கருமொழியாக
ஏற்றுக்
கொள்ளப்
பட்டுள்ளது.
இதற்கமைய
அரசு
நடவடிக்கைகள்
இரு
மொழிகளிலும்
இடம்பெற
வேண்டும்.

அரசு கரும மொழிகள்

18 ஆவது உறுப்புரை

- 18(1) இலங்கையின் அரசு கருமொழி சிங்களமாகும். (1972, 1978 ஆகிய அரசியலமைப்புக்களில் இந்நிலைமை இவ்வாறாக அமைந்த போதிலும் பின்னர் 13 ஆம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் பின்னர்)
- (2) தமிழ் மொழியும் அரசு கரும மொழியாகும்.
- (3) ஆங்கில மொழி இணைப்பு மொழியாகும். (சிங்களமும் தமிழும் அரசு கருமொழி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றமையால் சகல அரசு நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதாவது உயர் நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்புக்களை வழங்கும் போது சில வரையறுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் ஆங்கில மொழி (இணைப்பு மொழி) நடைமுறையில் உள்ளது).

- (4) இவ்வத்தியாயத்தின் (IV) இன் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய அரசு கரும மொழிகளை அமுல்படுத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்தால் சில சட்ட ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. (இதற்கமைய தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சம் அரசு கருமொழிகள் ஆணைக்குழுவும் செயற்படுகிறது.)

19 ஆவது உறுப்புரை

- 19 சிங்கள மொழி மற்றும் தமிழ் மொழி இலங்கையின் தேசிய மொழிகளாகும்.
- I இதன் பெறுபேறாக பாராளுமன்றம், மாகாண சபைகள், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர் ஒருவர் இரு தேசிய மொழிகளில் ஏதாவது ஒரு மொழியில் உரையாற்றுவதற்கு உரித்துடையவர் ஆவார். (20 ஆவது உறுப்புரை).
- II ஒரு நபர் இரு மொழிகளில் தாம் விரும்பிய மொழியில் கல்வி கற்க முடியும். (21 ஆம் உறுப்புரை). (எனினும், வேறு மொழியில் கற்பித்தல்

சிங்களம்
மற்றும் தமிழ்
அரசு கரும
மொழிகளாக
இருப்பதோடு
தேசிய
மொழிகளாகவும்
அங்கீகரிக்கப்
பட்டுள்ளன. (19
ஆவது
உறுப்புரை)
எனவே, தேசிய
நிறுவனங்களில்
இந்த இரு
மொழிகளில்
ஒரு மொழியில்
உரையாற்ற
முடியும்.

அரசு நிறுவனங்களில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல் பதிவேடுகளைப் பராமரித்தல் என்பன நிர்வாக மொழியிலே இடம் பெற வேண்டும் சிங்களமும் தமிழும் நிர்வாக மொழிகளாகும்.

இடம்பெறும் பாடசாலைக்கு இச்சட்டம் செல்லுபடியாகாது. உதாரணம் : சர்வதேசப் பாடசாலைகள்).

22 ஆவது உறுப்புரை - நிர்வாக மொழி

இலங்கை பூராவும் சிங்களமும் தமிழும் நிர்வாக மொழியாகும்.

மேற்படி 18 ஆவது உறுப்புரை மூலம், சிங்களமும் தமிழும் இலங்கையின் அரசு கரும மொழிகளாக பிரகடனப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

அரசு கருமொழி, நிர்வாக மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியசாம் யாது? அரசு நிறுவனங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் அறிக்கைகளைப் பதிவு செய்வதற்குமான மொழி நிர்வாக மொழியாகும். சிங்களம் அல்லது தமிழ் அல்லாத வேறு ஒரு மொழி (ஆங்கிலம்) நிர்வாக மொழியாக அமையக் கூடும். ஆனால், அது இதுவரை நிச்சயிக்கப்படவில்லை. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிர்வாக மொழி தமிழ் மொழியாகும். அதே சமயம் ஏனைய மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழி சிங்கள மொழியாகும்.

ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அரசு கருமொழியும் நிர்வாக மொழியும் தமிழ் மொழியாக அமைந்தது. சிங்களமும் தமிழும் தேசிய மொழிகளாக அக்காலத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

நிர்வாக மொழிகளாகக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இரு அரசு கருமொழிகளையும் பிரகடனப்படுத்த முடியும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதற்கமைய 29 பிரதேச செயலகப்பிரிவுகள் இரு மொழி பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

பதுளை, பண்டாரவளை, எல்ல, ஹல்தும்முல்லை, ஹாலிஎல, ஹபுத்தளை, லுணுகல, மீகஹகியுல, பஸ்ஸர, சொரணாதொட்டை, வெலிமட, கொழும்பு, திம்பிரிகஸ்யாய, களுத்தறை, பேருவலை, (கண்டி) அக்குரனை, தெல்தொட்டை, பன்வில், பஸ்பாகே, கோரலே உடபலாத்த.

(நுவரெலிய) அம்பகமுவ, ஹங்குரன்கெத்த, கொத்தலை, நுவரெலிய, வலப்பனை,

சில பிரதேசங்களில் அரசுகரும் மொழிகள் இரண்டும் நிர்வாக மொழிகளாகலாம் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளும் பதிவேடுகளும் இரு மொழிகளில் இடம் பெற வேண்டும்.

இவ்வாறு சட்ட ரீதியாக பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாகவே உள்ளன.

(புத்தளம்) கற்பிட்டி, முந்தளம், புத்தளம், வனாதவில்லுவ

(காலி) காலி கடவச்சத்தற.

இவ்வாறாக இரு மொழி பிரதேசச் செயலகங்களாக பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும், தொடர்ந்தும் மொழி தொடர்பான பாகுபாடுகள் நிலவுகின்றன. வசதிகள் போதியளவு இன்மையாலும், அரச அதிகாரிகளின் மனப்பாங்குகள் காரணமாகவும் இந்நிலைமை நிலவுகிறது.

எனினும், நிர்வாக மொழி பற்றிய இச்சட்டத்துக்கு அமைய

- I தமிழ் மொழி அல்லது ஆங்கில மொழி ஆகியவற்றுள் ஒரு மொழி மூலம் கடிதப் போக்குவரத்துச் செய்யதல்.
- II உத்தியோகபூர்வ ஆவணத்தை, அறிக் கையொன்றை அல்லது ஆவணத்தைப் பரிசீலனை செய்தல், பொழிப்பைப் பெறுதல், அதன் மொழிபெயர்ப்பை தமிழ் மொழி மூலம் அல்லது ஆங்கில மொழி மூலம் பெற்றுக் கொள்ளுதல்.

III ஒரு கடிதத்தை எழுதி கையொப்பமிடும் போது குறிப்பிட்ட ஆவணம் அல்லது அதன் தமிழ், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைப் பெறுவதற்கு மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. [உறுப்புரைகள் 22 (2) (அ) - (ஈ) வரை]

எனினும், இவற்றிற்கும் போதிய வசதிகள் இன்மையால் ஏட்டுச் சுரைக்காயாகவே உள்ளன.

உறுப்புரை 22 (4) - மாகாண சபைகளின் நடவடிக்கைகள்

சிங்கள மொழியில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு மாகாண சபையில் சிங்கள மொழியிலும், தமிழ் மொழியில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் ஒரு மாகாண சபையில் தமிழ் மொழியிலும் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் இடம்பெற வேண்டும். அதாவது வேறு மொழியில் நிர்வாகம் இடம்பெறும் மாகாண சபை ஆங்கிலத்திலும் கோப்புகளை பராமரிக்க வேண்டும்.

சட்டத்தில் கடிதங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் மொழி பெயர்ப்புகளைப் பெறவும் நிர்வாக மட்டத்தில் முடியும் எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும் நடைமுறையில் அது முழுமையாக சாத்தியப் படவில்லை. இதற்குப் பல தடைகள் உண்டு.

சட்டங்களை
இயற்றுதல்
சிங்களம்
அல்லது தமிழ்
மொழிகளில்
இடம் பெற
வேண்டும்.
ஆங்கில
மொழிபெயர்ப்பும்
தேவை 23(1)

44

உறுப்புரை 22 (5) சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழி பற்றிய விசேட அறிவு

அரச சேவை, நீதிமன்றச் சேவை, மாகாண அரச சேவை, உள்ளூராட்சி சேவை அல்லது அரச நிறுவனத்தில் ஆட்சேர்ப்பதற்கு நடைபெறும் பரீட்சைகள் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் போதிய அறிவு இருக்க வேண்டும் என்று நியமிக்கும் போது மேற்குறிப்பிட்ட அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாகக் கருத முடியாது.

உறுப்புரை 23 சட்டம் இயற்றும் மொழி

அனைத்துச் சட்டங்களும் துணைச் சட்டங்களும் இயற்றும் போதும் பிரகடனப்படுத்தும் போதும் (அரச கருமமொழிகள்) சிங்களம் அல்லது தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆங்கில மொழி மூலமான ஒரு மொழிபெயர்ப்பும் இடம்பெற வேண்டும். [23(1)]

மாகாண சபையோ அல்லது உள்ளூராட்சி மன்றமோ வெளியிடும் சகல பிரகடனங்களும்,

சட்டங்களும், துணைச் சட்டங்களும், துணை விதிகளும், கட்டளைகளும், அறிவித்தல்களும், மாகாண சபையின் மொழியில் இடம்பெறலாம்.

ஆனால், ஏதாவது குறிப்பிட்ட எழுத்து மூலச் சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்படும் சட்டங்கள், பிரகடனங்கள், பிரமாணங்கள், துணை விதிகள், கட்டளைகள், அறிவித்தல்கள், கசெற்பத்திரிகை ஆகியவற்றில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடனும் அரச கருமமொழிகளுடனும் வெளியிடப்பட வேண்டும். [23(2)]

எழுத்துமூல
சட்டங்கள்,
அறிவித்தல்கள்
கசெற்பத்திரம்
என்பன
மும்மொழிகளிலும்
வெளியிடப்பட
வேண்டும் 23(2)

45

வடக்கு மற்றும்
கிழக்கு
மாகாணத்தில்
தமிழ் மொழியும்
ஏனைய
மாகாணங்களில்
சிங்கள
மொழியும்
நீதிமன்ற
மொழியாகும்.

நீதி மன்றங்களின் மொழிகள்

சிங்களமும் தமிழும் நீதிமன்றங்களின் மொழிகளாக இலங்கை எங்ஙனும் இருத்தல் வேண்டும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய சகல மாகாணங்களிலும் நீதிமன்ற மொழி சிங்களமாக அமைதல் வேண்டும். [24(1) உறுப்புரை]

வழக்கு விசாரணை அறிக்கைகளும் ஏனைய வழக்கு நடவடிக்கைகளும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் அமைய வேண்டும் ஆனால் பிரித்தானியர்களிடம் இருந்து பெற்ற மரபரிமையின் காரணமாக தொடர்ந்தும் வழக்கு நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறுகின்றன.

எனினும், நீதி என்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர், அமைச்சரவையின் ஒருப்பாட்டுடன், ஏதேனும் நீதி மன்றத்தின் பதிவேடானது நீதிமன்ற மொழி தவிர்ந்த ஒரு மொழியில் பேணப்படுதல் வேண்டும் [24(1)]

இதற்கமைய மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திலும் உயர்நீதிமன்றத்திலும் வழக்கு நடவடிக்கைகள் அறிக்கையிடல் என்பன தொடர்ந்தும் ஆங்கிலத்திலேயே இடம் பெறுகின்றது.

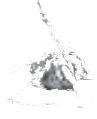
எனினும் வழக்கு நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கும் சட்டத்தரணி மேற்படி நடவடிக்கைகளை சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் மேற்கொள்ள முடியும் [24(2)] ஆனால், இது வெகு அபூர்வமாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இம் முயற்சிக்கு நீதிமன்றச் சூழலில் தாழ்ந்த பிரதிபலிப்பே கிடைக்கின்றது.

நீதிபதியொருவர் ஒரு வழக்கு நடவடிக்கையின்போது உரைபெயர்பாளர் ஒருவரின் சேவையைப் பெறலாம். அதே சமயம் வழக்கோடு சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் வழக்கு அறிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பைப் பெறலாம். [24(3)] ஆனால், தொடர்ந்தும் உரை பெயர்ப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை போதாது.

மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதற்குப் போதுமான வசதிகளை அரசு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும் என 25 ஆவது உறுப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேன்
முறையீட்டு
நீதிமன்றத்தினதும்
உயர்
நீதிமன்றத்தினதும்
சகல
நடவடிக்கைகளும்
ஆங்கிலத்திலேயே
தொடர்ந்தும்
இடம்
பெறுகின்றன.

அரசு கரும மொழியின் அமுலாக்கம்

கடந்த காலத்திலிருந்து பல்வேறு சட்ட திட்டங்கள் கட்டளைச் சட்டங்கள் இருப்பினும், அரசு கரும மொழிகள் தொடர்பாக அவை சரியான முறையில் அமுலாக்கப்படவில்லை. எனவே, 2009.09.25 ஆம் திகதி 1620/27 ஆம் இலக்க அதிவிசேட வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பு மூலம் அரசு கரும மொழிகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அலுவலர்களையும் அரசு கரும மொழிகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அலுவலர்களையும் பதவிப்பெயர் குறிப்பிட்டு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மேற்படி கசெற் அறிவித்தல்களுக்கு அமைய பின்வரும் அரசு நிறுவனங்கள் மூலம் அரசு கரும மொழிகள் கொள்கை செயற்படுத்தப்படும். அவையாவன: அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள், மாகாண சபைகள், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள்.

1. அமைச்சுச் செயலாளர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார். மேலதிகச் செயலாளர் அல்லது சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளர் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.

- ஒரு திணைக்களமாயின் திணைக்களத் தலைவர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார் மேலதிக திணைக்களத் தலைவர் அல்லது பிரதித் தலைவர் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.
- மாகாண சபையின் பிரதம செயலாளர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார், பிரதிப் பிரதம செயலாளர் (நிர்வாகம்) அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.
- மாகாண சபை அமைச்சரின் செயலாளர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார். பிரதிச் செயலாளர் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.
- மாகாண சபைத் திணைக்களமாயின் திணைக்களத்தலைவர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார். மேலதிக/பிரதி திணைக்களத் தலைவர் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.
- மாநகர சபையாயின் மாநகர ஆணையாளர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார் பிரதி மாநகர ஆணையாளர் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.

அமைச்சுச் செயலாளர் பிரதிச் செயலாளர் திணைக்களத் தலைவர், பிரதித் தலைவர் மாகாண சபைச் செயலாளர், நகர சபை ஆணையாளர்கள் நகர சபை பிரதேச சபைச் செயலாளர்கள் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்கும் பொறுப்புக்கூற வேண்டும்.

அரசகரும
மொழிகள்
கொள்கையுடன்
ஏற்படைய
சட்டங்கள்
பற்றிய அறிவு,
கண்காணிப்பு
முறை,
தடைகளைத்
தவிர்த்தல்
என்பன அரசு
அலுவலர்
களுக்கு
ஒப்படைக்க
ப்பட்டுள்ளமை

50

7. நகர சபைகள் பிரதேச சபைகளாயின் செயலாளர் வகைப்பொறுப்புக் கூறுவார். நிர்வாக உத்தியோகத்தர் அரச கரும மொழிகள் அமுலாக்கத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்.

வகைப்பொறுப்புக் கூறும் பிரதம அலுவலர் பின்வரும் விடயங்களுக்கு வகைப்பொறுப்புக் கூற வேண்டும்.

- (அ) அரச கரும மொழிகள் பற்றிய கொள்கை களுக்கும் அதனோடு தொடர்புடைய கட்டளைகளுக்கும் ஏற்புடைய சட்டங்களைப் பற்றி சிறந்த அறிவுடைய வராக இருத்தல்;
- (ஆ) அரசியலமைப்பின் அரச கொள்கைகளை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்துவற்கான திட்டம் குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திற்கு உள்ளமை;
- (இ) மேற்படி திட்டத்தை போதியளவு கண் காணிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளும் திட்டங்களும் உள்ளமை;
- (ஈ) திட்டங்களை அமுல்படுத்தும் போது ஏற்படக்கூடிய தடைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளமை;

- (உ) அவசியம் ஏற்படும்போது மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சிற்கும், அரச கரும மொழிகள் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளருக்கும் குறிப்பிட்ட தகவல்களை வழங்கத் தயார்;

அரசகரும மொழிகள் அமுலாக்க அலுவலர்களின் வகைப்பொறுப்பு பின்வருமாறு

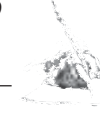
- (அ) நிறுவனத்தின் இரண்டாம் மட்ட அலுவலர்கள் அரச கரும மொழிகள் பற்றிய கொள்கைகள் தொடர்பான சட்டங்களைப் பற்றிய போதியளவு அறிவுடையோராக இருத்தல்;
- (ஆ) மேற்படி அலுவலர்கள் இது தொடர்பான சட்டங்களுக்கு ஏற்ப செயற்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு உபாய மார்க்கங்களைத் தயாரித்துள்ளமை மற்றும் அவற்றை அமுலாக்க உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்;
- (இ) அரச கரும மொழிகள் பற்றிய கொள்கை களை அமுலாக்கல், கண்காணித்தல், மதிப்பாய்வு செய்வதற்கான செயல்முறை நடவடிக்கைகள் உள்ளமை;

மேற்படி
அலுவலர்கள்
அறிக்கைகளை
சமர்ப்பிக்க
வேண்டும்.
அலுவலர்கள்
மொழிச்
சட்டங்களைப்
பற்றி அறிந்திருப்
பதோடு
அமுலாக்கத்
திட்டமும்
இருத்தல்
வேண்டும்.

51

(ஈ) அவசியமேற்படும் போது மேற்படித் தகவல்களை, தரவுகளை, அறிக்கைகள் என்பன மொழிகள் விவகார அமைச்சிற்கும், அரச கரும மொழிகள் ஆணையாளருக்கும், அரச கரும மொழிகள் ஆணைக்குழுத் தவிசாளருக்கும் சமர்ப்பித்தல்.

அரசகரும மொழிகள் கொள்கையை அமுலாக்குவதற்கு வெளியிடப் பட்டுள்ள சில சுற்றறிக்கைகள்

அரசியலமைப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டாலும் வேறு சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டாலும் சுற்றறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டாலும் மொழிக்கொள்கை சரியான முறையில் அமுலாக்கப்பட வில்லை என்பது காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கைகள் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. 2010.09.01 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட 03/2010 ஆம் இலக்க பொது நிருவாகச் சுற்று நிருபம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

- * இது தொடர்பாக ஏற்கனவே மூன்று சுற்றறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டாலும் அவை அமுலாக்கப்பட வில்லை அதாவது: சுற்றறிக்கை இலக்கம் 25/89 (1989.04.18) சுற்றறிக்கை இலக்கம் 25/89 (1) (1989.12.06)
- * தமிழ் மொழியில் அனுப்பப்படும் கடிதங்களுக்கு தமிழ் மொழியில் பதில் எழுதப்படவில்லை என முறைப்பாடுகள் கிடைத்துள்ளமை.

மேலே
குறிப்பிட்டவாறு
அரச கரும
மொழிகள்
கொள்கைகள்
அமுலாக்கப்பட
டாததால்
2010இல
மீண்டும் (03/
2010) இலக்கம்
கொண்ட
சுற்றறிக்கை
அனுப்பப்பட்டது.

தமிழ்
மொழியில்
அனுப்பப்படும்
கடிதங்களுக்கு
தமிழ்
மொழிமூலம்
பதில்
அனுப்பப்படு
வதில்லை
என்ற குற்றச்
சாட்டு
தொடர்ந்தும்
இருந்து
வருகிறது.

54

- * பின்வரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- I சிங்களம், தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் அனுப்பப்படும் கடிதங்களுக்கு ஏற்புடைய மொழியில் பதில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- II குறிப்பிட்ட மொழியில் போதியளவு அறிவு உத்தியோகத்தருக்கு இல்லாவிட்டால் மொழிபெயர்ப்பை அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்.
- III சுற்றறிக்கை போன்ற பொதுவான ஆலோசனைகள் மும்மொழிகளிலும் வெளியிட வேண்டும்.

போதியளவு வசதிகள் இருந்தும் செயற்படா விட்டால் ஒரு தண்டனை இருத்தல் வேண்டும். வசதிகள் இல்லாவிட்டால் அரசு பொறுப்புக் கூறுதல் வேண்டும்.

அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை இலக்கம் 7/2007 (1)

அரசு கரும மொழிக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தல் தொடர்பில் 2007.05.28 ஆம் திகதி அனுப்பப்பட்டுள்ள 07/2007 சுற்றறிக்கை மீது கவனம் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள ஏற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதற்கு அவசியமான இரண்டாவது அரசு கரும மொழியில் தேர்ச்சி பெறுவதைக் கட்டாயப்படுத்தி சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஏற்பாடுகளை செயற்படுத்தும் பொருட்டு தாபன விதிக்கோவையின் 11ஆம் அத்தியாயத்தின் 12:11:1 உப வாசகத்தின் பின்னர் கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் உபவாசகம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

“12:11:2 உத்தியோகத்தர் ஒவ்வொருவரும் சேவைக்கு /பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டு 5 வருடங்களுக்குள் ஏற்புடைய பதவிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் அரசு கரும மொழித் தேர்ச்சியை (பதவிக்கு ஏற்புடைய மட்டத்தை) பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். குறித்த காலப்பகுதிக்குள் தேர்ச்சியைப்

அரசு
உத்தியோகத்தர்
ஏற்புடைய
இரண்டாவது
அரசு கரும
மொழியில்
தேர்ச்சி
அடைய
வேண்டும் எ
ன்பதை (07/
2007)
சுற்றறிக்கை
மீண்டும்
கவனத்தை
ஈர்த்துள்ளது.

55

பெற்றுக்கொள்ளாத அலுவலர்களின் சம்பள ஏற்றம் தள்ளிப்போடப்படும்.”

இதற்கமைய அரசு சேவையில் ஆட்சேர்க்கப் படும் போது இந்த நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

ஏனைய சுற்றறிக்கைகள்

- * அரசின் சகல படிவங்களும் மும்மொழி களிலும் அச்சிடப்பட வேண்டும்.
- * தடைகளை நீக்குவதற்கு அவசியமான கருவிகளை விலைக்கு வாங்கல்.
- * மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நிறுவனங்களிலிருந்தோ வெளியிலிருந்தோ ஆட்சேர்த்தல்.
- * வேற்று மொழி தேர்ச்சிக்காக ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவு வழங்குதல்.

மேற்படி நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அமைச்சரவைத் தீர்மானங்கள்

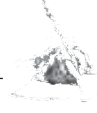
“அரசு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் கருத்திட்டங்களையும் குறிக்குமுகமாக சிங்கள மொழி மூலம் மாத்திரம் காணப்படும் சுலோகங்கள் தமிழிலும் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்”

மேற்படி விடயம் தொடர்பாக 2008.04.09 ஆம் திகதி அமைச்சரவை தீர்மானம் ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. அதற்கமைய அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்களத்தின் உதவியைப் பெற்று அரசாங்க கருத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு சிங்களம் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் சுலோகங்கள் அமைத்தல் வேண்டும்.

எதிர் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள சகல கருத்திட்டங்களையும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு அரசு கருமமொழிகள் திணைக்களத்தின் உதவியைப் பெற்று அரசு மற்றும் அரசுடன் இணைந்த நிறுவனங்கள் சுலோகங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அரசு
கருத்திட்டங்களை
அறிமுகப்படுத்த
மும்மொழிகளிலும்
சுலோகங்களை
அமைத்துக்
கொள்ள
வேண்டும் என
அமைச்சரவை
தீர்மானித்துள்ளது.

அரசு கரும மொழிகள் கொள்கையை செயற்படுத்துவதற்கான அமைச்சு

தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு 2010.09.30 ஆம் திகதி 1651/20 ஆம் இலக்க கசெற் அறிவித்தல் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.

அமைச்சின் தத்துவங்களும் கடமைகளும் பணிகளும் பின்வருமாறு:

- * அரசு கரும மொழிகள் திணைக்களம், அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழு தேசிய மொழிக்கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம், என்பவற்றின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்தல்.
- * தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாடு பற்றிய திட்டங்களையும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் கருத்திட்டங்களையும் தயாரித்தல்.
- * மேற்படி நடவடிக்கைகளுக்கு திட்ட அதிகாரிகளுடன் இணக்கப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி செயற்படுத்தல், நெறிப்படுத்தல்.

- * தேசிய மொழிகள் கொள்கையைத் தயாரிப்பதற்கு அமுலாக்குவதற்கும் ஏற்படைய விடயங்கள்
- * சமூக ஒருமைப்பாடு மற்றும் இனத்துவ விவகாரங்கள்

அமைச்சின் கீழ் செயற்படும் நிறுவனங்களின் கடமைகள் பின்வருமாறு:

1. அரசு கரும மொழிகள் திணைக்களம்

- * மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு அரசு அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.
- * சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்க்கக் கூடியவாறு மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.
- * கல்விசார் மற்றும் நிருவாக நோக்கத் திற்காக அருஞ்சொல் அகராதிகளைத் தொடுத்தல்.
- * மும்மொழி அகராதியைத் தொடுத்தல்
- * அரசு நிறுவனங்களுக்கு மொழி பெயர்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தல்

- * மொழிகளை கற்பித்தலுக்கான பாடநெறிகளைத் தயாரித்தல்.
- * நவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மொழிப் பயிற்சிக்குக் கான வசதிகளைச் செய்தல்.
- * மொழித் தேர்ச்சி மீது பரீட்சைகளை நடாத்தி சான்றிதழ்களை வழங்குதல்.

2. அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக் குழு

1991/18 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் மூலம் தாபிக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பின் IV ஆம் அத்தியாயத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளின் அமுலாக்கம் பற்றி விசாரணை செய்து கண்காணித்தல், மேற்பார்வை செய்தல் என்பன ஆணைக்குழுவின் குறிக்கோள்களாகும்.

அரசு கரும மொழிகள் அடிப்படை உரிமைகளைச் செயற்படுவதையிட்டு வகை பொறுப்புக் கூறல்.

அரசு கரும மொழிகளை மதித்தல், ஊக்குவித்தல், அந்தஸ்தை மேம்படுத்தல், சமத்துவத்தைப் பேணல், பயன்பாட்டு உரிமைகளை ஏற்று அங்கீகரித்தல்.

ஆணைக்குழு தானாகவோ அல்லது பிரஜைகள் மூலம் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

3. தேசிய மொழிகள் கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவகம் (அகலவத்தை)

2007/26 ஆம் சட்டத்தின் கீழ் தேசிய மொழிகள் கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவகம் தாபிக்கப்பட்டது.

குறிக்கோள்கள்

- * சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்களை உருவாக்குதல்.
- * சிங்கள - தமிழ் - ஆங்கில மொழிகளில் உரை பெயர்ப்பாளர்களை உருவாக்குதல்
- * மொழி பெயர்ப்பாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான ஆசிரியர்களை உருவாக்குதல்.
- * மும்மொழி ஆற்றல்களைப் பெற பயிற்சி அளித்தல்.

அரசு கரும மொழிகளின் அமுலாக்கம் தொடர்பாக ஓர் அரசு நிறுவனம் செயற்படாமையே குறித்து முறைப்பாடு செய்யப்பட்டால் ஆணைக்குழு விசாரணை செய்ய முடியும்.

நிறுவனத்தின் பணிகள்

- * மேற்படி நடவடிக்கைகளுக்கு மும்மொழி களிலும் பயிற்சி அளித்தல்.
- * மொழிப் பயிற்சி பற்றிய ஆய்வுகளையும் கற்கைகளையும் மேற்கொள்ளுதல்
- * மொழிப் பயிற்சி கல்வி தொடர்பான சான்றிதழ்களையும் டிப்போமாக் களையும் வழங்குதல்
- * மொழிகளின் மேம்பாட்டிற்கான பரிந்துரை களைச் செய்தல்
- * சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் மற்றும் வெளிநாட்டு மொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல்.

அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழு முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்தல்

- (அ) அரசு கரும மொழியொன்றின் அந்தஸ்து ஏற்றங்கீகரிக்கப்படாத போது அல்லது
- (ஆ) அரசியலமைப்பின் 20-24 உறுப்புரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உரிமைகள் அமுலாக்கப்படாத போது அல்லது.

(இ) ஏதேனும் சட்டத்தின் அல்லது ஒழுங்கு விதிகளின், விதிகளின், கட்டளையின், அறிவிப்பின் அல்லது துணை விதியின் படி அரசு கரும மொழிகள் அமுல்படுத்தாத விடத்து அல்லது.

(ஈ) அரசியலமைப்பின் IV ஆம் அத்தியாயத்திற்கு அமைய இணங்கியொழுகப் படவில்லை என வெளிக் காட்டுகின்ற விடத்து,

ஆணைக்குழு புலனாய்வு செய்தல் வேண்டும்.

நியாயமான காரணங்களின் நிமித்தம் முறைப்பாடு நிராகரிக்கப்படலாம். நிராகரிப்பதற்கான காரணம் 14 நாட்களுக்குள் முறைப்பாட்டாளருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.

- * ஒரு நடவடிக்கை செயற்படாதபோது பாதிப்புக்குள்ளான நபர் அல்லது குழு முறைப்பாட்டைச் செய்ய முடியும்.
- * முறைப்பாட்டாளருக்குத் தேவையாயின் அவரின் இரகசியத் தன்மை பாதுகாக்கக் கூடியவாறு விசாரணை நடத்தப்பட முடியும்.

நியாயமான காரணங்களின் நிமித்தம் முறைப்பாடு நிராகரிக்கப்படலாம். நிராகரிப்பதற்கான காரணம் 14 நாட்களுக்குள் முறைப்பாட்டாளருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.

**ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள்
(சட்டத்தின் 21வது வாசகம்)**

- (அ) சாட்சிகளை அழைப்பதற்கும், அவ சியமான அது கருதக்கூடியவாறான எல்லா ஆவணங்களையும் சமர்ப்பிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவதற்கும்;
- (ஆ) சத்தியப் பிரமாணத்தின் கீழ் சாட்சி அளிப்பதற்கும்;
- (இ) நீதி மன்றமொன்றில் சான்றாவதைப் பொருட்படுத்தாது பெற்றுக்கொள்வதும் ஏற்றுக் கொள்வதும்.
- (ஈ) தகுதியான இடத்தில் புலனாய்வுச் செய்யவும் முடியும்.
- 22 (1) முறைப்பாட்டாளர் தொடர்பான புலனாய்வை நடத்துகையில் உரிமையென்ற வகையில் விசாரிக்கப்படுவதற்கு முறைப்பாட்டாளருக்கு உரித்தெதுவும் இருத்தலாகாது.
- (2) தனியான அல்லது நிறுவனத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் பரிந்துரை செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் மேற்படி தனியாள் அல்லது நிறுவனம் பதிலளிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சாட்சிகளை
அழைத்தல்
புலனாய்வு
செய்தல்
பரிந்துரைகளை
சமர்ப்பித்தல்
என்பன

23 (1) புலனாய்வு ஒன்றை நடத்திய பின்னர்.

- (அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட செயல் அல்லது செய்யாமைபற்றி சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்கு அல்லது செயற்படுத்துவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத்துக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- (ஆ) பகிரங்க நிறுவனமொன்றின் பணிப்புரை எதுவும் சீர்தூக்கிப்பார்க்க வேண்டுமென மாற்றப்பட வேண்டுமென அல்லது கைவிடப்பட வேண்டுமென அபிப்பிராயப்பட்டால் அதற்கான காரணத்தை நிறுவனத் தலைவருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.
- (2) முறைப்பாடு நிரூபிக்கப்பட வில்லையென ஆணைக்குழு கருதினால், அதற்கான காரணங்களையும் முறைப்பாட்டாளருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.
- (3) முறைப்பாடொன்று செய்யப்பட்டு 60 நாட்களுக்குள் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் வெளிக்காரணங்களினால் தாமதமானால் மேற்படி காரணங்களையும் உள்ளடக்கி இடைக்கால அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- (4) எத்தகைய காரணங்கள் நிலவிய போதிலும் முறைப்பாடு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு

பகிரங்க
நிறுவன
மொன்றின்
பணிப்புரை
எதுவும்
சீர்தூக்கிப்பார்க்க
வேண்டுமென
மாற்றப்பட
வேண்டுமென
அல்லது
கைவிடப்பட
வேண்டுமென
அபிப்பிராயப்
பட்டால்
அதற்கான
காரணத்தை
நிறுவனத்
தலைவருக்கு
அறிவித்தல்
வேண்டும்.

நீதிமன்ற
நிவாரணங்கள்
அடிப்படை
உரிமை மீறல்
வழக்கு
பிரதானமானது.
உறுப்புரை
24(1)
அடிப்படை
உரிமை
மீறப்பட்டவர்
வழக்கைத்
தொடரலாம்.

120 நாட்களுக்குள் முறைப்பாட்டாளருக்கு ஒரு பிரதியுடன் இறுதி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

(5) அறிக்கையுடன் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றை அரசு நிறுவனம் எவ்வாறு செயற்படுத்தும் என அறிவிப்பதற்கும் ஆணைக்குழு பணிக்கலாம்.

நீதிமன்ற நிவாரணங்கள்

24(1) உறுப்புரை பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கொன்றை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யலாம்.

- (அ) முறைப்பாடு செய்யப்பட்டதிலிருந்து 120 நாட்களுக்குள் புலனாய்வின் முடிவுகள் முறைப்பாட்டாளருக்கு அறிவித்திருக்காத விடத்து,
- (ஆ) புலனாய்வு செய்ய மறுக்கின்ற அல்லது இடைநிறுத்துதல் பற்றி அறிவித்திருக்கின்ற விடத்து
- (இ) முறைப்பாடு நிரூபிக்கப்படவில்லை என அறிவித்துள்ள விடத்து
- முறைப்பாடு செய்யப்பட்டதிலிருந்து 120 நாட்கள் கடந்த பின்னர் அல்லது அறிவித்து 30

நாட்களுக்குள் முறைப்பாட்டாளர் உயர் நீதிமன்றத்தில் அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்ய முடியும். இவ்வழக்கு முறைப்பாட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்.

25(1) உறுப்புரை - மாகாண மேல் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தல்

அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழுவின் ஆணையாளர் வழக்குத் தொடர வேண்டும்.

உறுப்புரை 23(5)

இவ்வுறுப்புரைக்கமைய அறிக்கை மற்றும் பரிந்துரைகள் குறித்த நிறுவனத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டு 90 நாட்களுக்குள் பரிந்துரைகளை அமுலாக்காவிட்டால் முறைப்பாட்டாளர் வதியும் மாகாணத்தின் மாகாண மேல் நீதிமன்றத்தின் பணிப்புரையை பெறுவற்காக நிறுவனத் தலைவருக்கெதிராக கோரிக்கை விடுக்க முடியும். அதற்கமைய மேல் நீதிமன்றம் ஓர் கட்டளையைப் பிறப்பிக்க முடியும்.

26. இத்தகைய வழக்கை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றுமாறு உயர்நீதிமன்றம் பணித்தால் அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்.

அறிக்கை
மற்றும்
பரிந்துரைகள்
குறித்த
நிறுவனத்திற்கு
அறிவிக்கப்பட்டு
90நாட்களுக்குள்
பரிந்துரைகளை
அமுலாக்காவிட்டால்
முறைப்பாட்டாளர்
வதியும்
மாகாணத்தின்
மாகாண மேல்
நீதிமன்றத்தின்
பணிப்புரையை
பெறுவதற்காக
நிறுவனத்
தலைவருக்
கெதிராக
கோரிக்கை
விடுக்க முடியும்.

அரசு
உத்தியோகத்தர்
ஒருவர்
வேண்டுமென்றே
ஏற்படைய
மொழியில்
பிரதியை
அல்லது
மொழிப்புக்களை
வழங்குவதற்குத்
தவறுமிடத்து
அல்லது
அசட்டையாக
இருக்குமிடத்து
மேற்படி அரசு
உத்தியோ
கத்தருக்கு
எதிராக
நீதவான்
நீதிமன்றத்தில்
வழக்குத்
தொடர முடியும்.

நீதவான் நீதிமன்றமொன்றிலிருந்து நீவாரணத்தைக் கோரல்

அரசு உத்தியோகத்தர் ஒருவர் வேண்டுமென்றே ஏற்படைய மொழியில் பிரதியை அல்லது மொழிப்புக்களை வழங்குவதற்குத் தவறுமிடத்து அல்லது அசட்டையாக இருக்குமிடத்து மேற்படி அரசு உத்தியோகத்தருக்கு எதிராக நீதவான் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர முடியும். இது சுருக்க முறை வழக்கு விசாரணையாகும். அதாவது குற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளதா? இல்லையா? என விசாரணை மேற்கொள்வதாகும். இது தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 289 வது வாசத்தின் கீழ் தொடரப்படும் வழக்காகும்.

29. வாசகம் - அரசு கருமமொழிகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்திற்கு அமைய ஆணைக்குழுவிற்கு முறைப்பாடு செய்யாமல் நேரடியாகவே நீதவான் நீதிமன்றத்திலோ அல்லது உயர் நீதிமன்றத்திலேயோ வழக்குத் தொடர முடியும்.

இத்தகைய வழக்கு விசாரணையின்

போது பொது மக்களின் நன்மைகருதி நீதிமன்றத்தின் அனுமதியுடன் ஆணைக்குழு நீதிமன்றத்தில் ஆஜராக முடியும்.

6.4 ஒம்புட்ஸ்மனிட்டுருந்து நீவாரணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்

அரசியலமைப்பின் [156(1)] உறுப்புரைக்கு அமைய உருவாக்கப்பட்ட பதவியாகும். அடிப்படை உரிமை மீறல் அல்லது வேறு அநீதியான நடவடிக்கைகள் பற்றி அரசு நிறுவனங்களுக்கு எதிராக ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு முறையிடலாம்.

இது தொடர்பான சட்டத்தின் மூலமும் திருத்தங்கள் மூலமும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளை சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கோ அல்லது அமைச்சருக்கோ அறிவித்த பின்னர் அது பற்றி செயற்படாவிட்டால், ஜனாதிபதிக்கோ அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கோ அறிக்கை சமர்ப்பிக்க முடியும். (அவ்வாறு அறிக்கை சமர்ப்பித்தாலும் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாத சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம்)

அரசியலமைப்பின் [156(1)] உறுப்புரைக்கு அமைய உருவாக்கப்பட்ட பதவியாகும். அடிப்படை உரிமை மீறல் அல்லது வேறு அநீதியான நடவடிக்கைகள் பற்றி அரசு நிறுவனங்களுக்கு எதிராக ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு முறையிடலாம்.

அடிப்படை
உரிமை
மீறப்பட்டால்
மனித
உரிமைகள்
ஆணைக்
குழுவிற்கும்
முறைப்பாடு
செய்ய முடியும்.

70

6.5 மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவிலிருந்து நிவாரணங்கள் (1996/21)

மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின் 10 வது வாசத்திற்கு அமைய அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுவது பற்றிய முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்து பரிந்துரைகளைச் செய்ய முடியும். முதலில் பிணக்கை இணக்கப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

6.6 பகிரங்க மனுக்கள் குழுவிடமிருந்து நிவாரணம் கோரல்

பாராளுமன்றத்தின் முன்னே சமர்ப்பிக்கப்படும் மனுக்கள் பாராளுமன்றத்தின் நிலையிற் கட்டளைகளுக்கு அமைய பகிரங்க மனுக்கள் குழுவிற்கு ஆற்றப்படுத்தப்படும். அது மனுக்கள் குழுவினால் பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அல்லது ஒம்புட்ஸ்மனிடம் ஆற்றப்படுத்தப்படும். மேற்படி புலனாய்வின் போது தனியாட்களை அழைத்து விசாரிப்பதற்கும், ஆவணங்களைப் பரிசீலனை செய்யவும் குறிப்பிட்டதொரு இடத்திற்குப் பிரவேசிப்பதற்கும் அதிகாரம் உண்டு.

மனித உரிமைப் பிரகடனமும் மொழியும்

மனித உரிமைகள் பிரகடனம் உறுப்புரை 1

இனம், நிறம், பால்நிலை, மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது வேறு அபிப்பிராயமுடைமை, தேசிய அல்லது சமூகத் தோற்றம், ஆதனம், பிறப்பு அல்லது பிற அந்தஸ்து போன்ற எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி இப்பிரகடனத்தில் தரப்பட்டுள்ள எல்லா உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் எல்லோரும் உரித்துடையவராவர்.

மனித உரிமைகள் பிரகடனம் உறுப்புரை 2

எல்லோரும் சட்டத்தின் முன்னர் சமமானவர்கள். பாரபட்சம் எதுவுமின்றிச் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்புக்கு அனைவரும் உரித்துடையவர்கள். இப்பிரகடனத்தை மீறிப் புரியப்பட்ட பாரபட்சம் எதற்கேனும் எதிராகவும் அத்தகைய பாரபட்சம் காட்டுவதற்கான தூண்டுதல் யாதேனுக்கும் எதிராகவும் எல்லோருக்கும் சமமான பாதுகாப்புக்கு உரித்துடையவர்கள்.

எல்லோரும்
சட்டத்தின்
முன்னர்
சமமானவர்கள்.
பாரபட்சம்
எதுவுமின்றிச்
சட்டத்தின்
சமமான
பாதுகாப்புக்கு
அனைவரும்
உரித்துடைய
வர்கள்

71

(1966.12.16 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1980.06.11 இல் இலங்கை இச்சமவாயத்தில் கையொப்பமிட்டது).
1980.06.11 இல் இலங்கை இச்சமவாயத்தில் கையொப்பமிட்டது.

குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம் (ICCPR) (1966)

(1966.12.16 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1980.06.11 இல் இலங்கை இச்சமவாயத்தில் கையொப்பமிட்டது).

உறுப்புரை 2

இந்தச் சமவாயத்தில் கையொப்பமிட்டுள்ள அரசு தரப்பினர் ஒவ்வொன்றும், தற்போதுள்ள சட்ட அல்லது பிற நடவடிக்கைகளினால் ஏற்கெனவே ஏற்பாடு செய்யப்படாதிருப்பின் தனது அரசியலமைப்புச் செயன்முறைக்கும் இந்த உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தினது ஏற்பாடுகளுக்கும் அமைய உடன்பாட்டு ஒப்பந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு இன்றியமையாத சட்டவாக்க நடவடிக்கைகளையும் பிற நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதற்கு அவசியமான கருமங்களை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

உறுப்புரை 14

(அ) குற்றவியல் தவறுக்காகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட எவரும் தனக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டின் தன்மையும் அக்குற்றச்

சாட்டிற்கான காரணமும் தான் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு மொழியில் உடனடியாகவும் விரிவாகவும் அறிவிக்கப்படுதல்.

(ஆ) நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியைப் புரிந்து கொள்ளவோ பேசவோ முடியாதவராக இருப்பின், பேச்சுமொழி பெயர்ப்பாளர் ஒருவரின் இலவச உதவியைப் பெற்றுக் கொள்தல்.

உறுப்புரை 26

மக்கள் அனைவரும் சட்டத்தின் முன் சமமானவர்கள் என்பதுடன் எவ்வித பாகுபாடுமின்றி சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரித்துடையவர்களாவர். இது தொடர்பில் சட்டம் பேதங்காட்டல் எதனையும் தடைசெய்வதுடன் அனைவருக்கும் இனம், நிறம், பால், மொழி, சமயம், அரசியல் அல்லது பிற அபிப்பிராயம், தேசிய அல்லது சமூகத்தோற்றம், சொத்து, பிறப்பு அல்லது பிற அந்தஸ்து போன்ற ஏதேனும் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டப்படுதலுக்கு எதிராக சமமானதும் பயனுறுதி வாய்ந்ததுமான பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதமளிக்கும்.

மொழி ரீதியான வேறுபாடுகள் காட்டாமல் அனைத்து இனங்களும் சட்டத்தின் முன் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

1992.12.18 ஆந் திகதி ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபையின் 47/135 ஆம் பிரேரணை மூலம் இது அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. இலங்கையும் இத்தீர்மானத்தை அனுசரிக்க வேண்டும்.

உறுப்புரை 27

இனம், மதம், மொழி சார் சிறுபான்மையினர் உள்ள அரசுகளில் அத்தகைய சிறுபான்மையினர் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆட்கள் தமது தொகுதியின் ஏனைய அங்கத்தவர்களுடன் சமுதாயமாக தமது சொந்தப் பண்பாட்டைத் தூய்ப்பதற்கும் தமது சொந்த மதத்தை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டு அனுசரிப்பதற்கும் தமது சொந்த மொழியை உபயோகிப்பதற்குமான உரிமை மறுக்கப்படமாட்டாது,

மேற்படி உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு இலங்கை கையொப்பமிட்டு கடப்பாடு கொண்டுள்ளது.

தேசிய இனத்தின் அல்லது மதத்தின் அல்லது மொழியின் அடிப்படையில் சிறுபான்மை தனியாட்களின் உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனம் 1992

1992.12.18 ஆந் திகதி ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபையின் 47/135 ஆம் பிரேரணை மூலம் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையும் இத்தீர்மானத்தை அனுசரிக்க வேண்டும்.

உறுப்புரை 1

அரசுகள் சிறுபான்மையினரின் தேசிய இன, கலாசார, மத, மொழி உரிமைகளை பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டும் அதே சமயம் மேற்படி சிறுபான்மையினரின் அடையாளத்தை மேம்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

II. மேற்படி அபிலாசைகளை சிறுபான்மையினர் அடையும் வகையில் அரசு அதற்கு ஏற்படைய சட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

உறுப்புரை 2

சிறுபான்மை தேசிய இனங்களுக்கும் மதங்களுக்கும் மொழிகளுக்கும் உரிமை கொண்டாடுவோர் எதுவித தடையின்றி தமது கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கும், தமது மதங்களை வழிபடுவதற்கும் தனிப்பட்ட வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் தமது மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் உரிமை கொண்டுள்ளனர்.

சிறுபான்மை தனியாட்களின் உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனம் (1992) இதற்கு அமைய மொழி உரிமைகளை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான சட்டங்கள் இயற்றப்பட வேண்டும்